

Lluís Marquet i Ferigle (1937-2011)

Lluís Marquet: vida i obra terminològica

CARLES RIERA
Universitat Ramon Llull

TERMINÀLIA 10 (2014): 68-79 · DOI: 10.2436/20.2503.01.71
ISSN: 2013-6692 (impresa); 2013-6706 (electrònica)
<http://terminalia.iec.cat>

El 12 de març de 2011 moria l'enginyer industrial i lexicògraf Lluís Marquet i Ferigle (Barcelona, 1937 – Premià de Dalt, 2011). En aquest treball oferim una breu semblança de la seva vida i fem un repàs de la seva obra escrita. Som deutors dels treballs consignats en la bibliografia final, sobretot dels de Josep Ferrer. Agraïm la informació i assessorament de Glòria Fontova i Mariona Torra, del Centre de Terminologia TERMCAT.

1 Vida

Lluís Marquet va néixer a Barcelona el 7 d'abril de 1937. Era doctor en enginyeria industrial i estudis de la terminologia científica en català. Treballà sobretot en la fixació dels neologismes tècnics.

Cursà els estudis a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials (ETSEIB) de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) a Barcelona, entre 1956 i 1962. S'especialitzà en electrotècnia i electrònica. En 1964 obtingué el títol d'enginyer industrial i en 1972, el de doctor enginyer industrial per l'ETSEIB (UPC).

Dedicà temps a la docència en àrees de la seva especialitat: professor encarregat de curs a la càtedra d'Electrònica de l'ETSEIB (UPC) (1970-1977), professor a l'Escola d'Enginyeria Tècnica de Barcelona (Escola Industrial) (1970-1972) i professor adjunt del Departament de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona (1971-1973). També va fer cursos d'electrònica en diverses empreses.

Fotografia: Pau Barceló i Flaix. Font: Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

Recepció de Josep Carner al Palau Dalmaes, seu de l'IEC, el 13 d'abril de 1970

Pel que fa als estudis, doncs, Marquet era enginyer, igual que Pompeu Fabra, però el seu interès va ser l'estudi de la llengua tècnica i científica. L'atreien enormement la terminologia en particular i la lexicografia en general.

Marquet participà en el grup de treball organitzat l'any 1966 dins la Societat Catalana de Ciències Físiques Químiques i Matemàtiques (SCCFQM), filial de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), que havia d'elaborar un diccionari de ciència i tecnologia. Aviat passà a ser col·laborador de la *Gran enciclopèdia catalana* (GEC), a la qual dedicà els seus esforços durant un llarg període (de 1968 a 1980). Fou assessor i responsable científic i tècnic de la Secció d'Electricitat i Electrònica d'aquesta magna obra (el seu nom figura ja en el primer volum de la GEC, del 1969). Més endavant, hi féu col·laboracions per als tres primers suplementos (1983, 1989 i 1993), i encara col·laborà, entre 1980 i 1982, com a assessor científic i redactor, en l'elaboració del *Diccionari de la llengua catalana*, obra bastida sobre la base de la part lexicogràfica de la GEC. Marquet va col·laborar també en el *Petit Curial enciclopèdic* (1979) i en el *Gran Larousse Català* (1988-1992).

La tasca d'assessorament que féu en l'*Enciclopèdia desvetllà* en ell un interès creixent per l'estudi del lèxic tècnic i científic. Col·laborador, doncs, de la GEC, ho fou també amb treballs de normalització del lèxic especialitzat en la Comissió Lèxica del Col·legi d'Enginyers Industrials.

Fou secretari de la secció de Matemàtiques i Enginyeria de l'IEC, entre 1968 i 1973.

Marquet va pertànyer a la Comissió Coordinadora Lexicogràfica de Ciències, creada en 1976 a iniciativa de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i integrada per altres acadèmies i institucions científiques i tècniques, la qual va tenir un important paper. Dins d'aquesta comissió, formava part de l'equip de redacció del *Full Lexicogràfic* (el primer número aparegué l'octubre de 1978, i Marquet hi publicà articles i notes).

Cal destacar les seves comunicacions presentades al Quart Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, 1976 (celebrat a la Universitat de Basilea del 22 al 27 de març), i al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, 1986.

Marquet fou el primer director de la Fundació Torrens-Ibern (vinculada amb universitats i centres professionals i de recerca), constituïda en 1977 amb el propòsit d'impulsar la normalització de l'ús del català en les activitats científiques i tècniques.

En 1979 guanyà per oposició la plaça de professor de Terminologia Científica a l'Escola de Bibliologia de la Diputació de Barcelona, on exercí fins a 1988, en què, havent estat extingida la plaça, la Diputació l'adscriví a l'Institut del Teatre, on treballà *pro panem lucrando* com a corrector i assessor lingüístic (en 1969 havia obtingut el certificat de professor de català de la Junta Assessoradora per als Estudis de Català, JAEC, grau

elemental; en 1970, el de grau mitjà i també, aquell mateix any, el de professor de català de la Diputació de Barcelona).

En 1980 fou designat membre del consell de redacció i alhora assessor lingüístic de *Ciència. Revista Catalana de Ciència i Tecnologia*, on publicà diversos articles (sortiren setanta-dos números d'aquesta revista, que desaparegué en 1991).

Durant trenta anys (de 1980 a 2010), va impartir cursos sobre lèxic i terminologia a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent. Fou un dels signants, l'any 1953, del Manifest de Prada (un dels fruits del col·loqui sobre el tema «El català, llengua d'expressió científica»).

Cal fer notar la seva dedicació a l'estudi i la reivindicació de l'obra i el pensament de Pompeu Fabra, figura cabdal en la fixació de l'idioma, a qui Marquet tingué sempre com a referent principal.

Va ser un dels fundadors de l'Associació Llengua Nacional, creada l'any 1991 (en fou vicepresident fins a 1996), i un habitual col·laborador de la revista homònima (*Llengua Nacional*), promotora de l'ús i el bon ús de la llengua. Membre del consell de redacció de la revista, hi publicà articles sobre neologia, lexicologia i llengua en general.

Prestà, a més, assessorament terminològic en altres obres, com per exemple en el *Diccionari visual Duden*, d'*Enciclopèdia Catalana* (Barcelona, 1994).

Col·laborà en la recerca d'escrius inèdits per al volum novè sobre textos dispersos i esparços de l'*Obra completa*, de Pompeu Fabra, dirigida per Joan Solà i Jordi Mir.

En morir, havia pràcticament enllestit la compilació de l'*Obra gramatical i lingüística completa*, de Jaume Vallcorba (n'és curador juntament amb Josep Ferrer i Ferrer).

Dintre els actes de la III Setmana per la Llengua als Països Catalans (del 18 al 24 d'abril de 2011), promoguda per la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana, hi va haver un record per a Lluís Marquet. L'Associació d'Amics i Amigues de la Universitat Catalana d'Estiu li va retre un homenatge pòstum, a l'Ateneu Barcelonès, el 4 de juliol de 2011. El Consell Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Premià de Dalt li atorgà, a títol pòstum, el premi Càrmina 2012.

Marquet, tal com ja hom ha recordat moltes vegades, era un patriota que entenia la importància de la llengua com a element d'identitat nacional.

2 Obra

L'obra lingüística de Lluís Marquet té un vessant lexicogràfic (vocabularis i diccionaris), un vessant d'estudi del lèxic (articles sobre neologismes, sobretot tècnics i científics) i un vessant d'indagació de l'obra de Pompeu Fabra.

A continuació, inventariem els seus treballs pertanyents únicament als dos primers d'aquests tres vessants, repartits en dues àrees: vocabularis i diccionaris (2.1) i estudi del lèxic (2.2). Anotem també els treballs dels quals Lluís Marquet és coautor. En cada apartat consignem primer els llibres i, a continuació, els articles en revistes o miscel·lànies (resenyes, notes, etc.), seguint l'ordre cronològic de publicació. Marquet va publicar els seus articles en diverses revistes, principalment dins *Serra d'Or*, *Full Lexicogràfic*, *Els Marges*, *Revista de Catalunya* i *Llengua Nacional*.

En un cos de lletra més petit i després de la referència bibliogràfica, hi fem constar un petit resum del treball en qüestió (resum que a vegades reproduïm de la base de dades TRACES; vegeu la bibliografia).

2.1 Vocabularis i diccionaris

Llibres

Diccionari d'electrònica (1971). Barcelona: Pòrtic. 202 p. (Llibre de Butxaca; 34) [Amb pròleg d'Heribert Barrera] «Diccionari basat en la terminologia de l'electrònica física i de l'enginyeria electrònica.» (Informació extreta de TRACES). Amb l'assessorament de Ramon Aramon i Serra, el qual revisà íntegrament l'obra.

Vocabulari de luminotècnia (1979). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. 41 p. (Arxius de la Secció de Ciències; 58) [Premi Marià Aguiló 1972 de l'IEC]. També disponible en línia.

Es tracta d'un recull dels termes bàsics de luminotècnia en relació amb els seus aspectes teòrics, físics o fisiològics. Vocabulari també revisat per Ramon Aramon i Serra.

Vocabulari de metal·lúrgia: equivalències català-castellà (1984). Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Servei de Publicacions. 44 p.

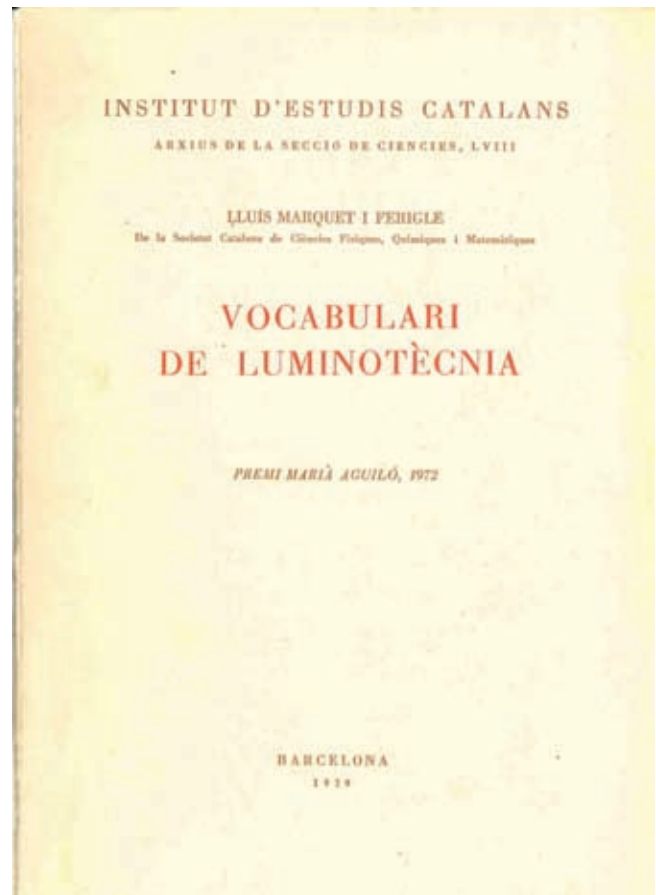
«Aproximadament 800 termes en català amb equivalències en castellà.» (Informació extreta de TRACES)

Vocabulari d'electrònica català-castellà-anglès (1986). Barcelona: Marcombo Boixareu. 208 p. [Obra elaborada en col·laboració amb Ferran Espuñes i Serra]

Recull lexicogràfic amb les equivalències català-castellà-anglès.

Pesos mides i mesures dels Països Catalans (1990). Barcelona: Curial Edicions Catalanes. 427 p. (Biblioteca Popular Catalana; 67) [Obra escrita conjuntament amb Claudi Alsina i Gaspar Feliu]

Obra de referència, resultat d'un treball de recerca per tot el país menat juntament amb Claudi Alsina des del 1979, que donà origen també a una important exposició itinerant patrocinada pel Museu de la Ciència (1980-1984).

Diccionari del taller mecànic (1991). Barcelona: Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya: La Llar del Llibre. 307 p. (Cultura, Tècnica i Societat; 4) [Obra escrita conjuntament amb Rafael Castellanos, Jiménez de Cisneros, Jaume Martí i Llobet i Jaume Olivé, amb correspondència a l'anglès, l'espanyol i el francès]

«Aproximadament 480 termes en català, amb categoria gramatical, definició, remissions i equivalències en castellà, francès i anglès. El camp terminològic se centra en les operacions, les tècniques, els elements mecànics i els materials dels tallers de mecanització, forja, estampació, caldereria i muntatge metàl·lics.» (Informació extreta de TRACES)

Diccionari de mesures catalanes (1996). Barcelona: Curial Edicions Catalanes. 259 p. (Manuals Curial; 14) [Escrit conjuntament amb Claudi Alsina i Gaspar Feliu]

Versió reduïda de l'obra de 1990, vegeu *supra*. Malgrat el títol, manté tant la part d'estudi com la part de diccionari originàries.

Resolguem dubtes (1998). València: Eliseu Climent. 242 p. [Amb Jordi Badia i David Casellas, i pròleg de Gabriel Bibiloni]

Vocabulari d'aclariments lingüístics a propòsit d'una llista de mots la grafia, la morfologia o la sintaxi dels quals origina dubtes. Segueix l'ordre alfabètic d'entrades.

Diccionari de la qualitat (2001). Barcelona: Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya: Marcombo Boixareu. 124 p. (Cultura Tècnica i Societat; 21) [Amb Lluís M. Jiménez de Cisneros Pañella, Jaume Martí i Llobet, Josep M. Pera, Lluís Saderra, amb equivalències a l'alemany, l'anglès, l'espanyol i el francès, i els vocabularis inversos corresponents]

Recull lexicogràfic de termes (amb definicions) de la gestió de la qualitat com a pràctica habitual en tots els sectors de l'activitat econòmica i com a tema que ha estat objecte de sòlides elaboracions teòriques fonamentadores de les aplicacions pràctiques.

Diccionaris, normativa i llengua estàndard: Del Fabra al Diccionari de l'Institut (2003). Palma: Documenta Balear. 318 p. (Arbre de Mar; 8) [Amb Francesc Esteve, Josep Ferrer i Juli Moll]

Estudi dels autors a l'anàlisi del *Diccionari de la llengua catalana*, de l'Institut d'Estudis Catalans, aparegut l'any 1995.

Articles

«*Diccionari de l'utilitatge químic*, Salvador Alegret i Sanromà: paraules i tècnica». *Serra d'Or*, núm. 228 (setembre 1978), p. 50. [Ressenya]

Ressenya d'aquest llibre, que és un recull dels mots bàsics i comuns de l'utilitatge i la instrumentació de les diverses branques de la química, guardonat amb el VIII Premi Marià Aguiló l'any 1975, de l'Institut d'Estudis Catalans.

«Els diccionaris i els vocabularis científics i tècnics». *Ciència*, núm. 2 (setembre 1980), p. 42-43.

Article sobre les obres de lexicografia científica i tècnica en català.

«El lèxic i els diccionaris als quals el públic atribueix autoritat». A: *FUNDACIÓ TORRENS-IBERN* (1992). *L'ús del català científic i tècnic*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 21-24.

«Repàs dels diccionaris de caràcter general i dels diccionaris especialitzats (vocabularis bàsics, vocabularis multilingües i diccionaris definatoris) dels quals disposa el públic català, i anàlisi dels problemes d'autoritat que es deriven de la proposta de solucions diferents per a un mateix problema.» (Informació extreta de TRACES)

«Elaboració d'un diccionari bàsic de tecnologia mecànica». A: *II Congrés Llengua Catalana, IV* (1992). Palma de Mallorca: Universitat de les Illes Balears, p. 387-393. [Amb Rafael Castellanos i Llorenç, i Lluís M. Jiménez de Cisneros Pañella]

«Sobre els objectius, els problemes i la metodologia d'elaboració del diccionari.» (Informació extreta de TRACES)

«En defensa meva». *Serra d'Or*, núm. 466 (octubre 1998), p. 4-5. [Carta al director]

«Lluís Marquet defensa la seva valoració crítica del diccionari de l'IEC davant la defensa aferrissada que en fa Ventura Palau en una carta publicada el mes de març a *Serra d'Or*.» (Informació extreta de TRACES)

«Sobre les polèmiques entorn de la llengua». *Serra d'Or*, núm. 459 (març 1998), p. 6-7. [Carta al director]

«Lluís Marquet creu oportunes les crítiques i les polèmiques que s'han originat arran de l'aparició del DIEC, en contra del que opina Andreu Moral en una carta publicada a *Serra d'Or* el desembre de 1997.» (Informació extreta de TRACES)

«Sobre el diccionari de l'Institut». *Llengua Nacional*, núm. 24 (setembre 1998), p. 14-16.

Presentació de les conclusions de l'article de Francesc Esteve, Josep Ferrer, Lluís Marquet i Juli Moll «El diccionari de l'Institut. Una aproximació sistemàtica», a *Els Marges*, núm. 60 (abril 1998).

«Un gran diccionari». *Llengua Nacional*, núm. 30 (primavera 2000), p. 37-40. [Ressenya del *Diccionari de geologia*, dirigit per Oriol Riba i Arderiu]

Ressenya d'una obra extensíssima que conté, a més dels termes especialitzats de geologia, una gran quantitat de sintagmes i expressions que constitueixen un recull d'una riquesa terminològica inestimable.

2.2 Estudi del lèxic

Llibres

Novetat i llenguatge: Aclariments sobre la terminologia científica i tècnica del català (1979-1985). Barcelona: Barcino. 3 vol. (Popular Barcino; 233, 235, 238) [Amb una «Taula alfabètica» dels termes tractats en tots tres volums]. També disponible en línia.

Reculls d'articles publicats a la revista *Serra d'Or*. Sèrie iniciada l'any 1971 que va continuar ininterrompudament durant deu anys (de 1979 a 1982 sota la rúbrica «Notes de llenguatge»), fins a 1982, amb un total de cent articles, recollits després en els tres volums, revisats per Ramon Aramon. El primer volum recull els trenta-set primers articles publicats entre 1971 i 1974; el segon volum recull trenta-vuit articles més, publicats entre 1975 i 1978, i el tercer volum recull vint-i-cinc articles més, apareguts entre els anys 1979 i 1982. En 1990 reprenqué la sèrie a *Serra d'Or* (recuperant el títol de «Novetat i llenguatge»), durant set anys, fins a 1997; en total, seixanta articles més, que no han estat recollits en cap volum (dels quals donem la referència més avall).

El llenguatge científic i tècnic (1993). Barcelona: Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya. 318 p. (Cultura, Tècni-

ca i Societat; 6) [Calgué fer-ne una segona edició dos anys després: 2a ed., revisada i actualitzada el 1995, amb un pròleg d'Enric Casassas]

Manual estructurat en sis parts dedicades al lèxic, la terminologia, la neologia, les obres lexicogràfiques, la traducció científica i tècnica, i el català científic i tècnic. Sistematització dels coneixements de Marquet en neologia i terminologia.

Bibliografia bàsica científica i tècnica en català (1880-1980) (1995). Barcelona: Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya i Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya. (Cultura Tècnica i Societat; 21). 395 p. [En col·laboració amb Joaquim Romaguera i Ramió]

Treball que inventaria 1.644 obres (fitxes bibliogràfiques), amb índexs de matèries, de títols, de col·leccions i d'autors.

Parlar bé el català no és gens difícil: Reflexions sobre el català que ara es parla, un llenguatge interferit i autocensurat (2005). Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 152 p. [En col·laboració amb Oriol de Bolòs, Enric Hernández i Roig, Oriol Riba i Josep Vigo]

Llibre que pretén ajudar la gent que vol parlar i escriure bé el català a destriar les formes normals i correctes d'altres que dissonen en el llenguatge normal o que tendeixen a eliminar-ne de més naturals.

El llibre científic i tècnic en català (2005). Barcelona: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya. 65 p.

Treball bibliogràfic especialitzat.

«Diàlegs entorn del català científic i tècnic». A: *FUNDACIÓ TORRENS-IBERN (2007)*. *El vocabulari tècnic català: actualització i recuperació*. Opuscle de 28 p. [Conferència dictada el 24 de maig de 2006]

Text de la conferència sobre actualització i recuperació del vocabulari tècnic en llengua catalana.

Articles

«Els neologismes científics». A: *Actes del Quart Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes (Basilea, 22-27 de març de 1976) (1977)*. A cura de Germà Colón. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 251-268.

Exposició de les línies generals de la fixació de la terminologia científica i tècnica en català que apunta les solucions per a alguns neologismes del català modern.

«El guionet en els mots composts». *Full Lexicogràfic*, núm. 2 (gener 1979), p. 2-3.

L'autor exposa els criteris d'ús del guionet segons Fabra i segons els criteris de la GEC.

«Les unitats de mesura elèctriques i electròniques». *Full Lexicogràfic*, núm. 4 (juliol 1979), p. 2-3.

Establiments dels noms i símbols de les unitats físiques de manera inequívoca per al català, d'acord amb les normes establertes internacionalment.

«Confusió de gèneres». *Full Lexicogràfic*, núm. 6 (gener 1980), p. 3.

Brevíssima nota a propòsit del gènere dels mots en castellà i en català.

«Accentuacions errònies». *Full Lexicogràfic*, núm. 7 (abril 1980), p. 3.

Breu nota sobre mots catalans que correntment són mal escrits i pronunciats.

«Entorn del moviment dels fluids». *Full Lexicogràfic*, núm. 8 (juliol 1980), p. 2-3. [En col·laboració amb Jordi Bosser]

Article sobre un concepte la denominació del qual ha resultat de traducció lingüística incòmoda: quantitat de fluid que s'escola per unitat de temps.

«El replà d'una funció». *Full Lexicogràfic*, núm. 8 (juliol 1980), p. 4 [En col·laboració amb Claudi Alsina]

Breu nota sobre l'ús del mot *replà* per a anomenar les parts rectes o planes d'un gràfic.

«Dels apòstrofs i les xifres». *Full Lexicogràfic*, núm. 8 (juliol 1980), p. 4. [En col·laboració amb Claudi Alsina]

Breu nota sobre el criteri d'apostrofar davant xifres.

«Els mots. Un vocabulari de microelectrònica». *Ciència: Revista Catalana de Ciència i Tecnologia*, núm. 14 (març 1982), p. 55-57.

Vocabulari de la A a la W sobre termes de microelectrònica, dels quals hom dona la definició.

«La terminologia tècnica i científica». A: *Problemàtica de la normativa del català: Actes de les Primeres Jornades d'Estudi de la Llengua Normativa (1984)*. A cura de M. Teresa Cabré, Joan Martí, Lídia Pons i Joan Solà. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat. (Biblioteca Milà i Fontanals; 1), p. 51-56.

Exposició sumària del tema repartida en quatre apartats: la terminologia tradicional, els neologismes, el calc i l'ús dels sufixos.

«L'ús del català en la tècnica». A: *Jornades sobre Enginyeria, Societat i Cultura (1894)*. Barcelona: Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya. [Amb Jaume Olivé]

Article que repassa l'ús del català en les publicacions sobre tecnologia.

«Nova versió actualitzada de la gramàtica Ruaix». *Serra d'Or*, núm. 317 (febrer 1986), p. 61.

«La ressenya fa especial atenció a tres punts tractats per Ruaiç: els verbs “ésser/estar” i l’ús de les preposicions “per/per a” i “a/en”.» (Informació extreta de TRACES)

«La terminologia electrònica i informàtica (I)». *Quaderns Tècnics*, núm. 16 (1988), p. 59-60.

«La terminologia electrònica i informàtica (II)». *Quaderns Tècnics*, núm. 17 (1988), p. p. 58-59.

Article signat per la Comissió Lexicogràfica del Col·legi d’Enginyers Industrials de Catalunya, redactat per Marquet com a membre de la comissió.

«Nova aportació de Ruaiç a l’estudi de la llengua». *Serra d’Or*, núm. 356, (juliol-agost 1989), p. 65-66. [Ressenya del llibre *Punts conflictius del català*. Barcelona: Barcanova, 1989]

Ressenya d’aquest llibre de Josep Ruaiç que tracta d’aspectes de la normativa catalana.

«Panell o pannel?». *Serra d’Or*, núm. 367 (juliol-agost 1990), p. 39.

L’autor rebutja la forma híbrida *pannell* i proposa triar-ne una d’aquestes dues: *panell* o *pannel*.

«Els sorbets». *Serra d’Or*, núm. 368 (setembre 1990), p. 37.

Cal acceptar en català el mot *sorbet* ja que es tracta d’un mot universal usat en totes les llengües més difoses i més properes a nosaltres.

«És admissible mata-segells?». *Serra d’Or*, núm. 370 (octubre 1990), p. 45.

L’autor proposa els termes *obliterador* i *obliteració* com a substituïts de *mata-segells*, «que no és gens genuí».

«Un ús poc genuí de registre». *Serra d’Or*, núm. 371 (novembre 1990), p. 41.

En l’article, l’autor defensa evitar el mot *registre* (en l’accepció «obertura que permet de tenir accés a l’interior de les xemeneies, de les canalitzacions...») i proposa de substituir-lo per *accés*, *forat* (o *obertura*) d’*inspecció* o algun altre mot més d’acord amb la llengua ja establerta.

«Ganivet i ganiveta». *Serra d’Or*, núm. 372 (desembre 1990), p. 34.

L’autor no creu que sigui acceptable el terme *ganiveta* com a equivalent del castellà *cuchilla*, si no és per calc.

«Escandallar i escandir». *Serra d’Or*, núm. 373 (gener 1991), p. 41.

Proposta d’usar *escandiment*, en lloc de *escandallatge*, com a equivalent de *scanning*, i deixar *escandallatge* per al concepte estadístic.

«Gravat i gravadura». *Serra d’Or*, núm. 374 (febrer 1991), p. 36.

Proposa usar *gravadura* com a terme general per a indicar el procediment de gravar, i deixar *gravat* només com a resultat.

«Casquet o virolla d’una bombeta?». *Serra d’Or*, núm. 375 (març 1991), p. 41.

Proposa emprar el terme *virolla* per a substituir *casquet*, que no sembla adequat per a aquest concepte.

«Sobre els noms del signes del zodíac». *Serra d’Or*, núm. 376 (abril 1991), p. 71.

En català hi ha uns noms populars per a designar els signes del zodíac i són aquests els que cal emprar en el llenguatge corrent.

«Lèxic i lexical». *Serra d’Or*, núm. 377 (maig 1991), p. 40.

És perfectament acceptable, i fins i tot preferible, fer servir *lexical* com a adjectiu corresponent al substantiu *lèxic*.

«Creuar i encreuar». *Serra d’Or*, núm. 378 (juny 1991), p. 46.

No hi ha possibilitat de confusió entre *creuar* i *encreuar*, els quals no són de cap manera sinònims, almenys en usos normatius.

«Repussar o repujar». *Serra d’Or*, núm. 379-380 (juliol-agost 1991), p. 34.

L’autor posa en contrast l’opinió de Fabra, que adoptà el gal·licisme *repussar* (sin. de *rebutjar*), amb la de Coro-

mines, que critica aquesta sinonímia i dóna *repujar* com a bo en català.

«Comanda i comandament». *Serra d'Or*, núm. 381 (setembre 1991), p. 32.

Usos d'aquests dos mots que resultaren inexplicablement confosos en la GEC (sortosament hom va rectificar en la segona edició i en el diccionari que en prové).

«Vaccí i vacunació». *Serra d'Or*, núm. 382 (octubre 1991), p. 26.

L'autor defensa que cal preferir les formes *vaccinar* i *vaccinació* a les formes manllevades del castellà *vacunar* i *vacunació*.

«Arrossegament i emportament». *Serra d'Or*, núm. 383 (novembre 1991), p. 28.

Defensa en el sentit de prescindir dels termes *arrossegar* i *arrossegament* en mecànica.

«Sobre l'ús del mot *longitud*». *Serra d'Or*, núm. 384 (desembre 1991), p. 47.

Segons l'autor, cal preferir els mots en *-ària* (o en *-ada*, com a fomes secundàries) per a referir-se a les tres dimensions d'un cos, i deixar *longitud* (juntament amb *latitud* i *altitud*) per als usos especialitzats.

«Mots amb l'accent desplaçat». *Llengua Nacional*, núm. 4 (gener 1992), p. 19-21.

«Es comenten aquells mots catalans que, per influència del castellà, han desplaçat el seu accent. Es transcriuen

algunes regles de Pompeu Fabra i de l'Institut d'Estudis Catalans en referència a l'accent.» (Informació extreta de TRACES)

«Atmosfera o atmòsfera». *Serra d'Or*, núm. 385 (gener 1992), p. 38.

L'autor conclou que no sembla que tingui gaire sentit en català admetre la forma *atmòsfera*, la qual no resulta prou justificada.

«Refredar i refrigerar». *Serra d'Or*, núm. 386 (febrer 1992), p. 46.

Cal no confondre *refrigerar* amb *refredar*, que no són sinònims perfectes ja que tenen aplicacions diferents.

«Sobre el mot *control*». *Serra d'Or*, núm. 387 (març 1992), p. 39.

L'autor creu que és acceptable en català la nova accepció del mot *control* provinent de l'anglès (amb un sentit clarament actiu).

«Fabra. Centenari d'un article memorable». *Serra d'Or*, núm. 388 (abril 1992), p. 33-34.

Fa referència a un article de Fabra, «Sobre la reforma lingüística y ortográfica», publicat a *La Vanguardia* el 22 de març de 1892.

«La disbauxa lingüística actual». *Llengua Nacional*, núm. 5-6 (abril 1992), p. 18-21.

Arran de l'existència d'una llista de 778 paraules proposades a l'Institut d'Estudis Catalans perquè les accepti, es comenta la llengua utilitzada pels mitjans de comunicació escrits. Es critiquen aquells que proposen l'acceptació i propagació de castellanismes i barbarismes.

«El petroli i els seus derivats». *Serra d'Or*, núm. 388 (abril 1992), p. 65.

Caldria admetre i fixar els mots *petrolier* (en comptes de *petroler*) i *petroliar* (en comptes de *petrolejar*).

«Eixugar i assecar». *Serra d'Or*, núm. 389 (maig 1992), p. 36.

L'autor creu que cal emprar tots dos verbs adequadament, fent la genuïna distinció de l'un respecte de l'altre.

«Llanda o llanta». *Serra d'Or*, núm. 390 (juny 1992), p. 32.

Cal preferir *llanda*, que és un mot ben català.

«Sobre alguns verbs manllevats acabats en *-ejar*». *Serra d'Or*, núm. 391 (juliol-agost 1992), p. 58.

Tot sembla indicar, hom observa, que les formes en *-ejar* (per exemple *bloquejar*, *boicotejar*, *boxejar*, *fliртеjar*, *sabotejar*) són adaptades a partir de les castellanen en *-ear*, mentre que caldria considerar si no fóra preferible fixar-les en *-ar*.

«L'actualització de la terminologia catalana. La tasca realitzada i els problemes pendents». A: *II Congrés Llengua Catalana, IV* (1992). Palma de Mallorca: Universitat de les Illes Balears, p. 347-352.

«Després d'algunes consideracions generals sobre la terminologia, es comparen els termes catalans i els equivalents en les altres llengües, especialment en espanyol, per tal de determinar el grau d'universalitat de la terminologia catalana.» (Informació extreta de TRACES)

«Parlem una mica dels ordinadors (I)». *Serra d'Or*, núm. 393 (setembre 1992), p. 34.

«Parlem una mica dels ordinadors (II)». *Serra d'Or*, núm. 394 (octubre 1992), p. 42.

Sèrie de dos articles sobre el vocabulari dels ordinadors (al final del segon article es recullen més de vuitanta termes).

«Sobre certs termes informàtics (I)». *Serra d'Or*, núm. 395 (novembre 1992), p. 41.

«Sobre certs termes informàtics (II)». *Serra d'Or*, núm. 396 (desembre 1992), p. 43.

Sèrie de dos articles sobre els termes informàtics més corrents, alguns dels quals són emprats sovint en formes errònies o almenys dubtoses.

«Cobertura o cobriment?». *Serra d'Or*, núm. 397 (gener 1993), p. 55.

Segons l'autor, si no és absolutament rebutjable en català el mot *cobertura*, tampoc no és estrictament necessari en cap cas.

«Corrent altern o alternatiu?». *Serra d'Or*, núm. 398 (febrer 1993), p. 50.

L'ús de l'adjectiu *altern*, com a sinònim de *alternatiu*, és un cas més de calc lingüístic del castellà.

«Nus i node». *Serra d'Or*, núm. 399 (març 1993), p. 47.

És acceptable en català, malgrat que no existeixi en totes les llengües, la distinció entre *nus* i *node*.

«Els coixinets, en mecànica». *Serra d'Or*, núm. 400 (abril 1993), p. 63.

L'autor considera absolutament desafortunat emprar *rodament* en lloc de *rodolament*.

«Un manual de consulta obligada». *Serra d'Or*, núm. 400 (abril 1993), p. 85. [Ressenya del llibre de Carles Riera *Manual de català científic*]

L'autor destaca, en la ressenya d'aquest llibre, que es tracta d'un primer intent de sistematitzar i exposar d'una manera estructurada tota una colla d'aspectes i particularitats del llenguatge científic en català.

«Sobre diversos verbs emprats en metal·lúrgia». *Serra d'Or*, núm. 401 (maig 1993), p. 32.

Més exemples de verbs amb el sufix *-ejar* per calc del castellà.

«Acondiciar i condicionar». *Serra d'Or*, núm. 402 (juny 1993), p. 40.

Cal no confondre, en català, els verbs *acondiciar* i *condicionar* (aquest darrer no s'ha de voler fer equivalent del castellà *acondicionar*).

«Cap i capçal, com a termes tècnics». *Serra d'Or*, núm. 403-404 (juliol-agost 1993), p. 55.

L'autor s'inclina per l'ús de *cap magnètic* en comptes de *capçal magnètic*, per *cap d'impressió* i *cap nuclear*.

«Brúixola o búixola?». *Serra d'Or*, núm. 405 (setembre 1993), p. 30.

Segons l'autor, la forma *búixola* és ben genuïna i tradicional i caldria admetre-la, a més de *brúixola* (o, fins i tot, fer-ne la substitució).

«Els decibels». *Serra d'Or*, núm. 406 (octubre 1993), p. 42.

Cal abandonar la forma *decibelis* (i *voltis* i *amperis*) i utilitzar les formes pròpies adequades (*decibel* i *anàlogues*).

«Sondar i sondejar». *Serra d'Or*, núm. 407 (novembre 1993), p. 30.

En català caldria preferir sempre *sondar* i *sondatge*, com a termes tècnics d'usos diversos.

«Algunes consideracions sobre el català en la ciència i en la tècnica». *Cultura [Valls]*, núm. 533 (novembre 1993), p. 21-22.

L'autor sosté que, des del punt de vista teòric, el català no té cap problema lingüístic per a adequar i actualitzar la terminologia.

«Sobre el mot *estrella*». *Serra d'Or*, núm. 408 (desembre 1993), p. 73.

Sembla prou clar, segons l'autor, que podem prescindir perfectament del castellanisme *estrella* en astronomia.

«Bastiment i bastidor». *Serra d'Or*, núm. 409 (gener 1994), p. 36.

L'autor creu que la GEC faria bé de restablir l'ús correcte i genuí de *bastiment*, tal com feia inicialment.

«Els pals i els bastons». *Serra d'Or*, núm. 410 (febrer 1994), p. 43-44.

No sempre dos mots anàlegs en dues llengües han de correspondre's exactament en tots els casos (verbigràcia: cast. *palo* – cat. *pal*).

«L'emmotllament». *Serra d'Or*, núm. 411 (març 1994), p. 35.

En català els termes correctes són *emmotllar* i *emmotllament* (o variants).

«És realment català *cinturó*?». *Serra d'Or*, núm. 412 (abril 1994), p. 30.

- Caldria retornar a cinyell els significats genuïns, alhora que fóra bo d'arraconar *cinturó*, mot foraster innecessari.
- «Les mides i les mesures». *Serra d'Or*, núm. 413 (maig 1994), p. 36.
L'autor conclou que al castellà *medida* li correspon el català *mesura*, bo i recordant que *mida* serveix per a les de caràcter lineal; anàlogament, per al castellà *medir* farem servir en general *mesurar*, sense oblidar, tractant-se de mides, els derivats *amidar* o *midar* i *amidament* o *midament*.
- «Sobre el mot *creuera*». *Serra d'Or*, núm. 414 (juny 1994), p. 31.
Cal aprofitar l'existència del mot *creuera* per a designar modernament qualsevol «peça o element en forma de creu».
- «Aïllar i isolar». *Serra d'Or*, núm. 415-416 (juliol-agost 1994), p. 58.
Com fa la GEC, en català hem de tenir tots dos mots, i fer la distinció entre *aïllant* i *aïllador*, anàlogament al que fan les altres llengües.
- «Sala i saló». *Serra d'Or*, núm. 417 (setembre 1994), p. 41.
Cal preferir el mot *sala* i deixar *saló* només per als usos especialitzats.
- «Sobre el mot *piconadora*». *Serra d'Or*, núm. 418 (octubre 1994), p. 38.
L'autor creu que el terme *piconadora* no respon sinó a un calc del castellà (suggereix *compactadora*, *afermadora*, *afègadora*).
- «El pont aeri». *Serra d'Or*, núm. 419 (novembre 1994), p. 43.
La denominació *pont aeri* resulta, per a l'autor, una mica estranya; proposa *llançadora*, *avió llançadora*, *llançadora aèria*.
- «És admissible el verb *simultaniejar*?». *Serra d'Or*, núm. 420 (desembre 1994), p. 38.
La forma més adequada en català per al verb esmentat, si hom no troba la manera de prescindir-ne, és *simultaneïtzar*.
- «Els mànecs». *Serra d'Or*, núm. 421 (gener 1995), p. 37-38.
En català, a més de *bastó* i d'altres termes semblants, tenim *mànec*, amb el qual podem evitar d'emprar *pal*, a imitació del castellà.
- «Antesala o avantsala?». *Serra d'Or*, núm. 422 (febrer 1995), p. 39.
D'acord amb la GEC, cal fer en català *avantsala* i *avantcambra*, en lloc de *antesala* i *antecambra*.
- «Bombar i bombament». *Serra d'Or*, núm. 423 (març 1995), p. 36.
Cal fer servir *bombar* i *bombament*, tal com s'ha fet sempre, i rebutjar *bombejar* i *bombeig*, mots introduïts modernament i sense cap tradició en català.
- «L'adaptació dels mots francesos en -e muda». *Serra d'Or*, núm. 424 (abril 1995), p. 36.
L'autor no veu gens clar per què cal fer les adaptacions de mots francesos femenins en -e seguint uns criteris que trenquen amb el que havia estat, en general, el català fins ara.
- «És admissible *quiròfan*?». *Serra d'Or*, núm. 426 (juny 1995), p. 38.
Segons l'autor, sigui quin sigui el terme universal, *sala d'operacions* és perfectament utilitzable en tots els casos.
- «Gasar i gasejar». *Serra d'Or*, núm. 427-428 (juliol-agost 1995), p. 64.
Caldria fer *gasar*, com fa la GEC, en lloc de *gasejar*, i admetre aquest darrer amb el significat de «desprendre gas una cosa».
- «Reflexions entorn d'una norma inaplicable de l'Institut d'Estudis Catalans». *Revista de Catalunya*, núm. 98 (juliol-agost 1995), p. 35-84. [Amb Josep Ferrer i Juli Moll]
«Publicació de la "Sol·licitud de revisió i reformulació dels criteris "Sobre la grafia dels compostos i derivats de mots que presenten etimològicament una essa inicial seguida de consonant"', signada per vuitanta-quatre professionals de la llengua i que fou lliurada a l'Institut d'Estudis Catalans.» (Informació extreta de TRACES)
- «Sobre els mots en taxi». *Serra d'Or*, núm. 430 (octubre 1995), p. 29.
La distinció que fa la GEC entre les formes sufixades -taxi i -tàxia no es veu prou clara.
- «Les mànegues i els maneguets». *Serra d'Or*, 432 (desembre 1995), p. 34.
Com a termes d'aplicació tècnica és encertat el canvi que féu la GEC de *maniguet* per *maneguet*, mantenint aquell com a terme secundari.
- «Sobre el mot *busca*». *Serra d'Or*, núm. 434 (febrer 1996), p. 47.
L'autor avisa de no confondre els mots *recerca* (ni encara *menys busca*) amb *cerca*.
- «Sobre el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans». *Serra d'Or*, núm. 435 (març 1996), p. 22-23.
Resposta de Lluís Marquet (al costat de la d'altres professionals) a dues preguntes sobre la recepció del diccionari de l'Institut.

«Fruit i fruita». *Serra d'Or*, núm. 436 (abril 1996), p. 57.

Observacions sobre aquests dos mots, ben semblants, però amb significats diferents.

«Els contestadors». *Serra d'Or*, núm. 438 (juny 1996), p. 50.

Article sobre la conveniència d'analitzar l'ús genuí dels verbs *contestar* i *respondre*.

«Sobre el mot fusell». *Serra d'Or*, núm. 442 (octubre 1996), p. 32.

L'ús del mot *fusell*, amb el significat de 'eix', ben genuí i antic, pot ser aprofitable com a terme de mecànica.

«Sobre els mots en -clasi». *Serra d'Or*, núm. 444 (desembre 1996), p. 35.

Valdria més reservar *-clasi* per als fenòmens geològics i *-clasa* per a designar noms de minerals.

«Els refrigeradors». *Serra d'Or*, núm. 446 (febrer 1997), p. 27.

En català hauríem de preferir, com a terme normal per a designar els aparells electrodomèstics que permeten de conservar els aliments a baixa temperatura i alhora refredar les begudes, el mot *refrigerador*.

«Sobre el mot bústia». *Serra d'Or*, núm. 448 (abril 1997), p. 40.

Segons l'autor, el mot *bústia* pot servir per a introduir el terme *bústia postal*, el qual ens permet d'eliminar el calc *apartat de correus*.

«Abús dels plurals de certs noms». *Serra d'Or*, núm. 450 (juny 1997), p. 43.

Article sobre la tendència abusiva a emprar els plurals de noms que ja indiquen per si mateixos una idea de pluralitat (noms col·lectius).

«Els desgreixants». *Serra d'Or*, núm. 451-452 (juliol-agost 1997), p. 66.

Com a substància que lleva el greix, que neteja de greix (un estri, una peça, etc.) cal fer servir el mot *desgreixant*, i no *desengreixant*, que vol dir 'que fa perdre greix'.

«Glaç i gel». *Serra d'Or*, núm. 454 (octubre 1997), p. 30.

Segons l'autor, cal preferir *glaç a gel* (almenys per al natural), *glaçar a gelar*, *glacera a gelera*, etc., i deixar *gel* per a l'artificial, i *gelat* per al «producte glaçat».

«Les icones». *Serra d'Or*, núm. 456 (desembre 1997), p. 48.

Recepció de Josep Carner al Palau Dalmau, seu de l'IEC, el 13 d'abril de 1970

A diferència del que fa el castellà que empra *icono*, substantiu masculí, com a terme informàtic, el català, seguint l'anglès i les altres llengües, ha adoptat el terme *icona*, nom femení.

«El diccionari de l'Institut. Una aproximació sistemàtica». *Els Marges*, núm. 60 (abril 1998), p. 5-96. [Amb Francesc Esteve, Josep Ferrer i Juli Moll]

«A partir d'una tasca de confrontació exhaustiva entre el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC) i el publicat anteriorment d'*Enciclopèdia Catalana* (DGEC, 3a edició), aquest treball pretén valorar l'aportació del DIEC a la tradició lexicogràfica catalana.» (Informació extreta de TRACES)

«De diccionaris i autoritats. Resposta a Aina Moll (I)». *Revista de Catalunya*, núm. 159 (febrer 2001), p. 114-127. [Amb Francesc Esteve i Josep Ferrer]

«De diccionaris i autoritats. Resposta a Aina Moll (II)». *Revista de Catalunya*, núm. 160 (març 2001), p. 107-138. [Amb Francesc Esteve i Josep Ferrer]

«De diccionaris i autoritats. Resposta a Aina Moll (III)». *Revista de Catalunya*, núm. 161 (abril 2001), p. 88-126. [Amb Francesc Esteve i Josep Ferrer]

«De diccionaris i autoritats. Resposta a Aina Moll (IV)». *Revista de Catalunya*, núm. 162 (maig 2001), p. 114-154.

«Es tracta d'una contraresposta sistemàtica a l'article d'Aina Moll publicat a la *Revista de Catalunya* (núm. 143-146, setembre-desembre de 1999) en què defensava el DIEC de les objeccions que li havien fet els signants d'aquest article.» (Informació extreta de TRACES)

«Paellera, mot manllevat innecessari». *Llengua Nacional*, núm. 34 (primavera 2001), p. 22.

En català, el mot *paellera*, calcat del castellà, no és gens adequat ni de cap manera necessari.

«Condom i no condó». *Llengua Nacional*, núm. 35 (estiu 2001), p. 30.

Cal adoptar la forma universal *condom*, la qual és més conforme al nostre esperit lingüístic.

«El català, entre la modernitat i la genuïnitat». *Serra d'Or*, núm. 499-500 (juliol-agost 2001), p. 68-69.

«Sobre la necessitat d'actualitzar la terminologia especialitzada catalana i de fixar uns criteris clars i acceptats per tothom en la creació i acceptació de neologismes. L'autor opina que cal seguir unes directrius basades en la genuïnitat del català i evitar així calcar solucions forasteres sense relació amb la tradició.» (Informació extreta de TRACES)

«Sobre el mot pauta». *Llengua Nacional*, núm. 36 (tardor 2001), p. 25.

L'autor és del parer de prescindir del mot *pauta* i fer servir *norma*, *regla*, *guia*, etc.

«Un ús estrany del mot rotonda». *Llengua Nacional*, núm. 37 (hivern 2001), p. 27.

Mentre no es trobi una solució millor, la forma més natural és *rodona* (o *giratori*).

«Sobre el mot solapa i derivats». *Llengua Nacional*, núm. 38 (primavera 2002), p. 19.

Cal rebutjar tots els derivats de *solapa*, perquè, a més d'innecessaris, no són de cap manera gens genuïns.

«Canó i tub, falsos sinònims». *Llengua Nacional*, núm. 39 (estiu 2002), p. 23.

D'acord amb la majoria de les llengües, mantenim en català l'ús tradicional del mot *canó*, alhora que reduïm el camp de *tub*, actualment massa ampli.

«Sobre el mot bodega». *Llengua Nacional*, núm. 40 (tardor 2002), p. 23.

Cal rebutjar en català l'ús de *bodega* en lloc de *celler*, *rebot*, *taverna*, etc., i mantenir-lo únicament per a l'accepció nàutica.

«Propostes per a un gallec no subordinat». *Llengua Nacional*, núm. 40 (tardor 2002), p. 43. [Ressenya del llibre de Carlos Garrido i Carles Riera, *Manual de galego científic. Orientacions lingüístiques*]

Ressenya sobre l'adaptació al gallec del *Manual de català científic* (1992) i del *Curs del lèxic científic* (1998), combinats en un sol i gruixut volum.

«Pesant i pesantor». *Llengua Nacional*, núm. 41 (hivern 2002), p. 29.

L'adjectiu *pesant* (que no és sinònim de *pesat -ada*) serveix en física per a qualificar els cossos que, per efecte de la gravetat, tenen pes.

«Sobre el mot guió i derivats». *Llengua Nacional*, núm. 42 (primavera 2003), p. 25.

Sobre dos usos moderns del mot *guió* (no recollits per Fabra ni pel DCVB) que, segons l'autor caldria rebutjar: descripció succinta d'un text més llarg (*guió* → *esquema*) i en cinema (*guió* → caldria trobar un mot escaient).

«Mena i tipus, mots no sinònims». *Llengua Nacional*, núm. 43 (estiu 2003), p. 20.

Confondre *mena* i *tipus* és empobridor i representa conformar el nostre lèxic als motlles del castellà.

«Invertir i investir». *Llengua Nacional*, núm. 44 (tardor 2004), p. 35.

Com a termes econòmics caldria reconsiderar la solució acastellanada *invertir* – *inversió* i optar o bé per la solució tradicional *esmerçar-esmerç* o per la universal *investir-investment*.

«Sobre el mot casco». *Llengua Nacional*, núm. 47 (segon trimestre 2004), p. 28.

Un cas més del fenomen anomenat *eixamplament semàntic* d'un *manlleu*; en castellà, *casco* ha passat a tenir modernament uns altres significats exclusius d'aquesta llengua i que no valdria copiar.

«Fuita, fuga i fugida». *Llengua Nacional*, núm. 52 (tercer trimestre 2005), p. 27.

Aplicat a un flux (líquid, gas, elèctric), l'ús de *fuita/fugida* és modern, però evita el castellanisme *escape*; segons l'autor, fóra preferible parlar també de *punt de fuita* o *de fugida* en comptes de *punt de fuga* (dibuix).

«Barraca, barracó i barracot». *Llengua Nacional*, núm. 54 (primer trimestre 2006), p. 16.

L'autor es pregunta si no fóra preferible prescindir tant de *barracó* com de *barracot* i emprar simplement *barraca*.

«Sobre el mot pissarra». *Llengua Nacional*, núm. 57 (quart trimestre 2006), p. 18.

Conclusió de Marquet: caldria emprar, com a terme mineralògic, *llicorella* o *llosa* en lloc de *pissarra*, i reservar aquest darrer només per a les altres accepcions.

«Sobre el substantiu informe». *Llengua Nacional*, núm. 64 (tercer trimestre 2008), p. 26.

L'autor proposa de rebutjar el substantiu *informe* i parlar sempre de *report*, si bé en alguns casos hom pot fer servir *comunicació*, *informació*, *notícia*, *avis*, etc.

«Abús del mot intercanvi». *Llengua Nacional*, núm. 66 (primer trimestre 2009), p. 24-25.

- Caldria, segons l'autor, l'ús del mot *intercanvi* en aquells casos en què és més propi *bescanvi* (anàlogament amb *bescanviar/intercanviar* i *bescanviador/intercanviador*).
- «Sobre els gentilicis en *-eny*». *Llengua Nacional*, núm. 67 (segon trimestre 2009), p. 29.
El sufix *-eny* no és apropiat per a formar gentilicis catalans (cal reservar-lo per a gentilicis forasters).
- «Els substantius postverbals en *-e*». *Llengua Nacional*, núm. 68 (tercer trimestre 2009), p. 26.
La formació de postverbals mitjançant el morfema *-e* (pròpia del castellà) és inexistent en català.
- «Sobre el verb *tensar*». *Llengua Nacional*, núm. 70 (primer trimestre 2010), p. 32.
Segons l'autor, *tensar* és un verb gens genuí, superflu i de formació anòmala en la nostra llengua, en què hi ha mots propis i tradicionals per a expressar el mateix concepte.
- «Els mots plans en *-ol*». *Llengua Nacional*, núm. 71 (segon trimestre 2010), p. 32.
«Sobre els mots plans acabats en *-ol*. L'autor els classifica segons siguin mots en *-ol* etimològic, obtinguts a partir de mots en *-o* genuïns i els obtinguts per catalanització artificial de mots castellans.» (Informació extreta de TRACES)
- «Vertigen i llatinismes anàlegs en *-gen*». *Llengua Nacional*, núm. 72 (tercer trimestre 2010), p. 23.
«Segons l'autor de l'article: "No veiem per què Fabra, que va adoptar encertadament el mot *vertigen*, recull en el *Diccionari general mots mal adaptats com cartílag* i anàlegs, calcats del castellà i injustificables en català."» (Informació extreta de TRACES)
- «Sobre el mot *plafó*». *Llengua Nacional*, núm. 73 (quart trimestre 2010), p. 29.
En català es tracta d'un gal·licisme amb un ús que no fa servir el francès ni cap de les llengües que l'han manllevat.
- «Els llatinismes en *-us*». *Llengua Nacional*, núm. 75 (segon trimestre 2011), p. 14.
Els mots *típus*, *globus* i *focus* a l'autor li semblen poc apropiats per a algunes aplicacions. ✿

Bibliografia

- BARRERA, Agustí. «Lluís Marquet i Ferigle (1938-2011). In memoriam». *Llengua Nacional*, núm. 75 (segon trimestre 2011), p. 41.
- ESTEVE, Francesc. «Lluís Marquet, mestre en termes de solvència científica». *Llengua Nacional*, núm. 76 (tercer trimestre 2011), p. 36-42.
- FERRER, Josep. «Lluís Marquet, ciència i consciència al servei de la llengua». *Llengua Nacional*, núm. 76 (tercer trimestre 2011), p. 32-34.
- FERRER, Josep. «Lluís Marquet i Ferigle (1937-2011)». *Estudis Romànics*, vol. 34 (2012), p. 771-776.
- MANENT, Jordi (2011). «Record de l'enginyer i lingüista Lluís Marquet». *Avui* (15 març), p. 44.
- RIERA, Carles (1992). «Lluís Marquet i la terminologia científica». A: SOLÀ, Joan (ed.) (1992). *Sobre lexicografia catalana actual*. Barcelona: Empúries, p. 59-73.
- TRACES, base de dades de llengua i literatura catalanes [en línia]. Cerdanyola: Universitat Autònoma de Barcelona. Departament de Filologia Catalana.